

MIJN SUMATRA KRIELEN

Door: Martin Timmerman

Oorspronkelijk komen de Sumatra hoenders (Ayam gallak) van de Indonesische Sunda eilanden (waar Sumatra deel van uitmaakt), maar de Sumatra kriel is rond 1930 gecreëerd in Nederland door E. Krielenstein uit Putten. Red.

Onder: Jonge haan van bijna 1 jaar oud.

Onder: Dezelfde haan een jaar later, gewicht ± 1000 gram.

Je kunt zien dat vooral een haan de tijd nodig heeft om uit te groeien.

Nu hij zijn kwaliteit en ras-adel laat zien, is hij geschikt voor de fok.

Als je bij de inplant van de staart naar de sierveren kijkt, zie je dat ze nog in het bloed staan. Ze groeien dus nog steeds door, al is dit heel langzaam. In mijn stam komen sierveren van meer dan 1 meter regelmatig voor - als ze heel blijven.

Onder: De haan lokt de hennen naar zich toe.

Links en
onder:
Hij zoekt
er een uit
....

Rechts:
.... en doet het zeer
discreet achter een
steen.

Onder:
Daarna mogen de
dames van de zon
genieten.

Boven: Let hier op de sierveren bij de hennen in de staart.

Deze moeten breed en rond zijn en het liefst iets door buigen. Ook op de stuit moeten de veren vol en rond zijn met veel glans. Zulke hennen geven zonen met een mooie volle staartpartij.

Sumatra's en Sumatrakrielen hebben een behoorlijk volle bevedering, maar wel strak aanliggend en zeker niet donzig. De veerschachten zijn stijf en hard. Kenmerk van de haan is de opvallend rijk bevederde staart, die laag gedragen wordt, maar niet over de grond mag slepen. Ook de hennen hebben een relatief lange en laag gedragen staart. Red.

Ze hebben een klein kopje met een kleine drierijige erwtenkam. De kleur van gezicht en kam is purperkleurig; bij de hen vaak nog donkerder dan bij de haan. De ogen moeten zo donker mogelijk zijn, zolang de iris en pupil nog maar te onderscheiden zijn.

Links: Kopstudie van een haantje.

Onder: Meersporigheid is een kenmerk van dit ras.

De poten zijn donker van kleur en moeten volgens de Nederlandse standaard een geelachtige voetzool hebben. In Amerika worden witte voetzolen niet als een minpunt gezien. Bij Sumatra's en Sumatra krielen hebben de hanen vaak meer dan één spoor. Bij ééndaagse kuikens kan je al zien of ze meerdere sporen hebben of niet, zowel bij de hennen als de hanen. Dit is van belang bij de keuze van de fokhennen, want zij geven het door aan hun zonen. Een klein foutje aan de rudimentaire sporen bij de hennen zie je dan uitvergroot terug bij hun zonen. Bij de hanen ontwikkelen de sporen dan niet altijd tot volle lengten, zoals op de foto.

Sumatrakrielen zijn altijd alert, indien nodig kunnen ze erg snel lopen en goed vliegen. Als ze een keus hebben uit slapen in een boom of in het binnenhok, kiezen ze vaak voor de hoge takken. Red.

Boven: Als er een sperwer over vliegt, dan zijn ze alert.

Dankzij dit karakter stellen ze een flinke uitloop wel op prijs, net als hoge zitstokken. Dit laatste helpt niet alleen om de fraaie staart in goede conditie te houden, maar het op- en afvliegen is ook goed voor de algehele bespiering van de dieren.

Sumatrakrielen zijn over het algemeen sterke dieren met een hoge weerstand. Voor een optimale gezondheid moeten ze echter wel een droog en windvrij nachtonderkomen ter beschikking hebben. Red.

Rechts:

Deze jonge mannen moeten nog even geduld hebben; hun tijd komt nog wel.

Tot slot

Dus als het goed gaat zijn er straks weer volop jonge dieren om af te geven, mocht er belangstelling voor zijn.

Ik selecteer niet te vroeg en gun ze de tijd om uit te groeien, zowel de hanen als de hennen. Zeker de hanen hebben

veel tijd nodig om uit te groeien. Pas na de rui in hun tweede jaar kan je ze beoordelen. Dat is volgens mij dan ook één van de redenen dat je ze niet zo vaak op shows tegenkomt.

Wilt u meer weten over dit fraaie krielras, neemt u dan contact op met: Martin Timmerman, Zierikzee. E-mail martintimmerman@planet.nl